

organu glumetiu sociale-politicu-tocu.

Féi'a acéi'a ese in tóta domineca, — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a : pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu trilanu 1 fi. 50. cr.; éra pentru Strai-netate : pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu trilanu 2 fi. in v. a.

Tóte siedeniele si banii de prenumeratiune suat de a se tramite la Redactiunea orga-nalului :

Strat'a Tragatorinului (Lóvészutca) nrulu 5. etagiulu 2.

Gur'a Satului in diét'a Ungariei.

Asta-di am avutu, séu mai bine, erá sà am unu malheuru mare. Anume : numai dupa ce am ocupatu loculu meu in galeri'a mine voiám sà dícu — jurnalistiloru, am observatu, cà nu am dusu cu mine nici papiru, nici *negréla*. Deci ca unu voiniecu sprintenu me rapediá a casa si luandu sculele rentornai la diéta.

Candu erá sà intru, éa* numai ce vedu cà toti deputatii voiescu sà se duca.

— In numele prenumerantiloru mei ve rogu, nu ve duceti — dísei eu deputatiloru — cà-ci la d'in contra nu voiu poté raportá nimiecu cetitoriloru mei.

— Déca ne voi platí bine — díse deputatulu P. vomu rentorná.

— Ei bine, fia-care deputatu va capeté unu ciocanu de rachia, care va rentorná — dísei eu cu resolutiune. Ce nu sacréza Gur'a Satului pentru publiculu seu ?!

In momentulu urmatoriu, toti deputatii erau in bouffé.

Dupa ce beuramu aldamasialu, intrara cu totii in sala.

La ordinea dílei ar' fi domniloru — díse presiedintele, cestiunea honvediloru.

— Sà trai'sca, éljen, sà audímu, halljuk — strigara toti din tóte partile.

Ministrulu Andrásy : Onor. Casa ! Domniloru si Dómnelorú ! Dloru deputati ! Nalta legislatiune !

I. (Asié e, halljuk, éljen) Eu asiú fi de parere, ca toti locuitorii imperiului Austro-Mag'aru sà devina honvedí, atátu tinerii, càtu si cei betrani (Sà trai'sca, lu-inter rumpe unu membru alu clubulu natiunalu) cu atátu mai vertosu, cà numai astu-feliu vomu poté magiarisá mai cu siguritate. (Strigate entusiastice, aplause prelungite.)

Colomanu Tisza : Dloru, eu sum unu omu fórte cultu, de n'am parechia si, prin urmare, asiú dori, ca nu numai barbatii, ci si femeile sà fia honvedí. (Aplause in galeri'a damelorú.)

Deputatulu X. : Éu nu potu primí cele díse de ante-vorbitorii mei, d'in punctu de vedere, cà am socia tinera. Déca toti si tóte ar' devení honvedí — atunci eu nu mi-asiú poté pazí soci'a de curtenitori, atunci nu asiú poté s'o tienu totu inchisa. Éra eu, tremuru de sunetulu puscei. Deci propunu : ca numai betranii sà fia honvedí.

Colomanu Ghiczzy : Dloru ! cestiunea honvediloru este fórte ponderósa. De la dins'a depinde victoriulu nostru. Eu inca sum de parere, ca toti sà fia honvedí, cà-ci numai asié vomu poté sugrumá simtíulu natiunalu alu celoralalte natiuni, cari locuescu iatre noi. Celu ce ya fi honvedu, volens nolens trebuie sà fia unguru. Éta dara Nagy Magyarországnal ! (Urlete terribile, éljen-uri asurdítórie.)

Presiedintele : Dloru deputati ! Am onóre a pune cestiunea la votu.

Candu erá sà se incépa votisarea, se escà unu sgomotu fôrte mare.

Eu sà fiu ostasi, eu? Ba!

Nici noi, nici noi, nici noi! astu-foliu de strigate se audira in tóte partilo.

* * *

Dloru! — dîce unu deputatu grasu — eu propunu: ca toti sà fia, numai ungurii sà nu fia honvedii! (Se primesco, se primesco.)

Prosiedintele anuncia, cà de asta-di innainte numai romanii, slavii s. c. voru fi honvedii — cà-ci numai pre acesti-a trebue sà-i faca unguni.

Dupa aceste siedinti'a se radica susu, si deputatii se imprastiara cantandu si saltandu.

Gur'a-Satului.

Tatalu-nostru tiganescu.

Aló, haló,
Castro halo,
Chichiri imperati'a,
Cetatea mea e — tuf'a,
Dreptatea, mea — maciuc'a,
Scaparea mea — fug'a.

Cortulu lui Siamù Banù

in care d'in numerós'a familia a lui Siamù Banù abidà a mai remasu elu cu muere-sa Zamfir'a, soru-sa Gafin'a si feciorii Cul'a si Adamutiù.

Cul'a: Dado draga! da fi bunu si ne povestesc acum, ce álkázás ai autu cu Domnù Smircea candu ne-amu mutatu cu cortu-aici, ca sà scimu si noi pe ce lume suntemu?

Siamù Banù: Ce álkázás? nu te pricepu ce orbesci, baga dà séma cà nu suntemu neci in Marramuresiu neci in Satu-marre. Lasati-le loru álkázásiurile, susiugù si nyomoruságù celu domnescu si voi ve'ndéstuliti cu lips'a si necazulu d'a ici, ca s'a-ueti cinste inaintea stapànirii.

Deci daca uoiti a scí intielesulu meu cu Dumni'a-lui Smircea, apoi ascultati: — lassa foli Adamutiù, si tu Cula dà in cânc sà nu latre —

Zamfir'a: tacere copli, s'audîmu.

Siamù Banù: Ajungundu Dumni'a-lui Smircea Gurr'a-Satului si-a pusu in capu sà sterpésca tóte rrelele si bólele d'in satu, d'in tiérra si d'in lume, ca asiá in urma sà-lu tie-na lumea pe elu dà celu mai mare doftoru.

Gafin'a: (dîce incetu, uitandu-se càtra Zamfir'a) Credu dieu io, d'aca aru stá lumea numai d'in mueri frumóse, apoi doftoru ca Dumni'a-lui n'ar mai fi.

Siamù Banù: (a audît'o) Nu asiá, nu, elu nu vré sà fia doftoru dà bólc trupesci, ci vré sà scóta d'in satu si d'in lume tóte narraurile rrelle si pecatele cari surrupa totu ce-i bunu si folositoriu, si ca sà póta face acést'a i-trebue sà le afle si sà oblicésca tóte slabiciunile ómeniloru. Asiá, d'insulu si-a cugetatu cà la acést'a numai prin tie-ganu póte ajunge, pentru cà cu jidovii nu-i pretinu. Deci s'a intielesu cu minc, ca eu cu voi d'impreuna sà-i facem scusib'a ast'a, si Dumni'a-lui, ca respata, ni dà locu la cortu chiaru aici in mediloculu satului sà siedemu càtu vomu uoi, ba si-a datu cuentulu d'omenia, cà daca ne vomu purtá bine, apoi ne dà loculu ast'a sà fia d'a pururea alu nostru.

Asiá eu cugetandu cà tu Zamfira cu spusulu dà norrocu, érra tu Gafina cu ace, fuse si linguri de vendutu veti aflá care muerre càte pléte straine are pe capu, càti dinti d'altui-a pórtá 'n gurra, càtu dà rrupta-i rochi'a cea de sub viganulu celu dà matasa, càta detoria a facutu la anu pre papuci cu trei calcàiuri, cu a cui cercei, inele si margele a fostu imbracata, candu s'a marritatu, si care eu ce unsori se face asiá frumósa pe obrazu. Mai in colo, care càti draguti a avutu dà candu s'a marritatu si dà càte-ori a fugitu de la barbatu. De la fete ce sà aflati, neci cà ve mai spunu, c'asiu vré sà nu aflati nemicu. Dar' me temu me temu, si de ce me temu mai cà nu m'a trece. Voi Culo si Adamutiù, batandu crismele tóta nóptea, veti aflá care bé pe banii lui, si care bé in credintia; care càti bani a pusu in càrti, cu càtu a remasu detoriu, si cum si-a facutu planulu d'a 'nsielá pe tata-seu dà alti bani, — care si-a pusu ciasù zalogu, si in vechsel càtu a scrisu, — càti au fostu dà facia la

batai'a d'in betfia, si d'in crisma un-s'au dusu. Veti mai aflá voi si altele, de cari nu ve mai spunu. Eu m'oi mestecá intre omenii cari facu parte d'in cárm'a satului si-a tierrii si dá buna séma voiu aflá mai multe dá cátu asiu vrè. Voiu aflá de la dascalu cátu de scumpu i-a fostu decretumulu, si de la preotu cátu a datu pe preotia, si biráulu pe biráia. Ba me temu, cá chiaru si Domnulu protopopu, potcoindu-i cai bine, póte cá mi-a spune, cáti cai a vendutu candu si-a adusu brèulu celu rrosiu. Despre Domnulu szolga-biráu neci nu uorbescu, pentru cá tyistyii d'acele se dau numai pe cuventulu de „omenia“ ca sà fia omu cum place mè. — Candu m'oi duce la cetate, nu credu cá n'oi aflá, care de câte ori a juratu ca sfinu Petru — candu lu-strimtoreau jidovii — cá nu are neamu neci limba, numai se ajunga 'n tyistyie. Póte cá, amblandu in cóce si incolo, voiu audí si aceea cátu de scumpa-i hotarierea unde ai dreptu, si cátu trebue sà dai sà castigi si candu n'ai dreptu.

Destulu cá éc'asiá, — noi cu dá iestea anemu loculu celu mai frumosu chiaru in mediloculu satului numai s'adunámu multe minciuni drepte dá feliulu acest'a pe sém'a domnului Smircea.

Audítati? D'asta-di incolo ori care pre unde-ti ambá sà fiti totu urrechi si ochi, numai sà nu ve véda nimenea. Nu crutiati neci dumineca, neci serbatoria, pentru cá si asiá nu le mai tiene nimenea, si in tóta díu'a sà-mi sciti spune câte un'a, ca sà avemu cu ce stá facia inaintea „Gurrei-Satului.“

Acum la lucru.

Adamutiu: Ho, ho, stai dado! cá ieri ai dísu cá asta-di mi-i spune ce-va si despre risulu celu acru alu lui Siamica. No spune-ni.

Siamii Bani: Asiá-i, ieri am dísu cá voiu spune asta-di, si adi ve dícu cá voiu spune mane. Audítati? invetiati-ve a ve tiené cuventulu.

Man'a stanga.

Unu tiganu betranu, trecundu intr'o Domineca pe langa beserica, se intelní cu unu jidanu. Védiendu tiganulu pe jidanu cu barb'a mare, si lunga, si nesciendu, cá preotulu d'in satulu vecinu chiaru atunci face in beserica serviciulu divinú — eugetandu cá jidanulu e preotulu, se duse cátra dinsulu si sarutandu-i man'a i díse: „Díciu te ald-huíésca, domnule parinto!“

Jidanulu, misielu, a observatu retacirea tiganului si neconfundandu-se binecuvéntá pre tiganu. In momentulu acel'a se audí unu hohotu mare. Doi fetiori vediura scen'a acést'a si innecandu-si risetele, dísera cátra tiganu: Ei, tígane, d'apoi nu sci cá acel'a nu e popa, ci unu jidanu?

La audiulu acestoru cuvinte, tiganulu esclamá astu-feliu: „Vai de mine si de mine, batu-me santulu! cá am sarutatu mana stanga. (adeca necrestina, nesantita) Apoi grabi la cortulu seu strigandu: „Tu Rípo, trimite iute pe Grau'a in satu sà aduca o tíra de apa santita, sà-mi spálu gur'a, cá m'am spurcatu, sarutandu o mana stanga!“

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. Uf! uf! soro Fléncó, asiá-su de catranita cátu mai cá ti-asi sgaríá si tfe ochii de ciuda.

F. Dar' ce nevoia ai, soro draga, de te catranesci asiá tare?

T. Cum sà nu-mi manancu eu sanetatea de nacadiu, candu, inchipuesceti numai, natantoculu meu de barbatu nu vrè sà faca visit'a lui Olteanu, si mi se pare, cá e intielesu si cu alu teu.

F. Si apoi? ce ne pasa nóe cá ce facu barbatii nostri, pentru aceea nu m'asi crencuí eu atát'a.

T. Ce díci? dar' sci tu, nefericito, cá atunci noi nu vomu fi chiamate la suareurile si balurile, ce le va dá elu, si, oh! ast'a ar' fi de nesuferitu.

F. Ah! ah, meine Liebe, unu astu-folu de blamagiú ar' fi pentru noi scandalu.

T. Bine, soro draga, dar' cum sà facemu ca barbatii nostri sà se supuna dorintieloru noastre?

F. Bine, i vomu sill, cá dóra avemu noi arme destule in contr'a loru, d. e. vomu incepe a le afumá mancárele; vomu lasá sà ne curtinesca altii; vomu plango; li vomu spune cá suntemu nefericite, ect., apoi trebue sà capituleze, si vomu dispune cu ei, dupa placu.

T. Dar' daca totu-si nu i-amu poté invinge?

F. Atunci? atunci, soro draga, ne despartímu.

T. Bravo soro, ast'a-i buna, dar' én astepta unu picu, ce vomu face noi in urma fára de barbati?

F. Ha ha ha, ce prosta mai esti tu, Tréncó, d'apoi ne vomu face calugaritie.

T. Vai tiucu-te, Fléncó draga, daca cu minte mai esti; no astepta barbate, cá acum'a ori faci visit'a lui Olteanu, ori me calugarescu.

F. Si eu soro.

TAND'A si HAND'A.

T. Pentru ce in Archidieceasa, cu ocaziunea celei mai de aproape restaurări, numai trei celibi s'au facutu protopopi?

M. Pentru că, dorere, numai trei protopiate au fostu vacante.

T. De ce episcopulu Olteanu nu a mersu la Blasiu să se santiésca?

M. Ce mai intrebare? D'a tu nu sci, că la Blasiu, de candu e lumea, nu s'a santitu nece unu episcopu ungurescu?

Meliti'a Redactiunei

„Impartialului“ d'in Craiova. — Amu primitu. Merçi.

Cu numerulu presinte se va sistá tramiterea diuarului nostru tuturoru cari nu s'au abonatu inea; deci ne rogâmu pentru reinnoirea abonaminteloru.

In numerulu trecutulu aretaramu care e cas'a-paluta facuta curatu și d'in curatu venitulu „Gurei-Satului.“

Éca ast'a este cas'a-paluta a diuaristiloru romani, facuta curatu și d'in curatu venitulu guvernului.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoru: **Mircea B. Stanescu.**

Cu tipariulu lui Alexandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.